

3357

73/97

47330

Svete zgodbe

za

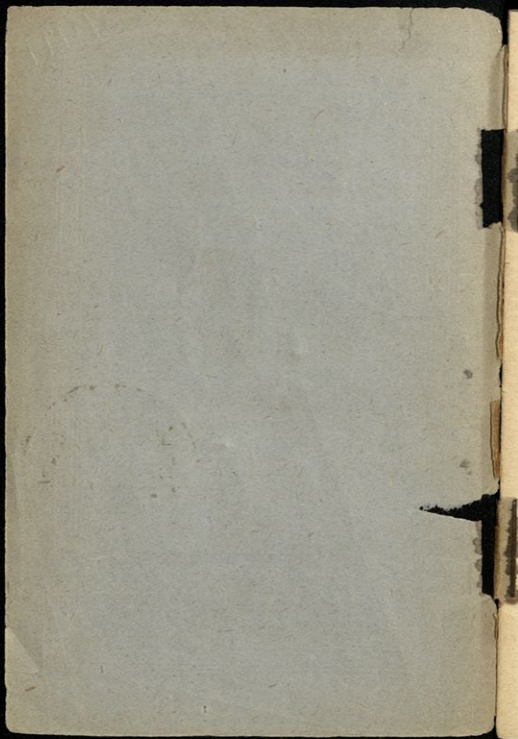
male otroke.

V Ljubljani 1897

Založilo „Katoliško društvo detoljubov.“

Tisek Katoliške Tiskarne v Ljubljani.

Svete zgodbe

za

male otroke.

V Ljubljani 1897.

Založilo „Katoliško društvo detoljubov.“

Tisek Katoliške Tiskarne.

47330

Svete zgodbe nove zaveze.

1. Angelj Gabrijel naznani rojstvo Jezusovo.

1. Bog je poslal angelja Gabrijela v Nazaret k devici, kateri je bilo ime Marija. Zaročena je bila možu, ki se je imenoval Jožef. Angelj pride k Mariji in ji reče: »Češčena Marija, milosti polna; Gospod je s taboj, blažena si med ženami.« Ko je Marija to slišala, se je prestrašila. Angelj pa ji reče: »Ne boj se, Marija! ker milost si našla pri Bogu. Glej, sina boš dobila in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in Sin najvišjega imenovan.«

2. Marija je rekla angelju: »Kako se bo to zgodilo?« — Angelj odgovori: »Sveti Duh bo prišel v te in moč Najvišjega te bo obsenčila. (Glej tudi tvoja

teta bo v svoji starosti sina dobila, ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč.)« — Marija je rekla: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angelj je šel od nje.

3. V Nazaretu je živel tudi sveti Jožef. Bil je ubožen tesar. Pozneje se angelj prikaže (v spanju) tudi svetemu Jožefu in mu reče: »Jožef, vzemi Marijo k sebi. Z močjo svetega Duha je mati Sina božjega. Daj mu ime Jezus, zakaj rešil bo svoje ljudstvo njegovih grehov.« In sv. Jožef je storil tako, kakor mu je bil angelj zapovedal. (Zvesto je skrbel za Marijo in Jezusa; zato se imenuje tudi varih in rednik Jezusov.)

2. Marija obišče svojo teto Elizabeto.

1. Kmalu potem, ko je Marija slišala naznanilo angeljevo, se vzdigne in hiti v gore k svoji teti Elizabeti. Marija stopi v hišo in pozdravi Elizabeto. Ko je teti slišala pozdravljenje, je bila napolnjena s svetim duhom. (Sv. Duh ji je naznanil, da je Marija Mati božja.) In Elizabeta je glasno zaklicala: »Blažena si med ženami in blažen je sad tvojega telesa! Od kod meni to,

da pride Mati mojega Gospoda k meni? Blagor ti, ki si verovala!«

2. Marija pa je rekla: »Moja duša poveličuje Gospoda in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarju, ker se je ozrl na nizkost svoje dekle. Kajti odslej me bodo srečno imenovali vsi narodi.«

3. Marija je ostala blizo tri mesece pri Elizabeti, potem pa se je vrnila na svoj dom.

3. Rojstvo Jezusa Kristusa.

1. Cesar Avgust je dal povelje, da naj se popiše vsa dežela. Vsi so šli, da bi se dali zapisati, vsak v svoje mesto. Jožef in Marija gresta v Betlehem, mesto Davidovo, ker sta bila iz hiše in rodovine Davidove.

2. V Betlehemu pa Jožef in Marija nista dobila prenočišča; nikjer ni bilo prostora za nju. Toraj gresta zunaj mesta v neki pastirski hlev. V tem hlevcu je prišel na svet Jezus Kristus, Sin božji. Marija je dete povila v plenice in položila v jaslice.

4. Pastirji pri jaslicah.

1. V tisem kraju je bilo nekaj pobožnih pastirjev, ki so čuli pri svojih

čredah. In glej, angelj Gospodov je stal pred njimi in svetloba božja jih je obsvetila. In pastirji so se silno bali. Angelj jim pa reče: »Ne bojte se, oznanim vam veliko veselje, katero bode vsemu ljudstvu. Danes vam je rojen v mestu Davidovem Zveličar, kateri je Kristus Gospod. In to-le vam bodi v znamenje: našli boste dete v plenice povito in v jaslice položeno.«

2. Hipoma se je prikazala še množica drugih angeljev. Hvalili so Boga in rekli: »Čast bodi Bogu na visokosti in na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje!«

3. Angelji so se vrnili v nebesa. Pastirji pa so govorili med seboj: »Pojdimo v Betlehem in pogledjmo, kar nam je naznanil Gospod!« Hitro gredó in najdejo Marijo in Jožefa in Dete, ki je ležalo v jaslicah. Pobožno pokleknejo in molijo božje Detece. Potem so se pastirji vrnili in Boga častili in hvalili za vse, kar so videli in slišali.

5. Jezus obrezan in v templju darovan.

1. Osmi dan je bilo Dete obrezano. Dano mu je bilo ime Jezus,

kakor ga je bil angelj imenoval že pred rojstvom.

2. Ko je bil Jezus 40 dnij star, ga Marija in Jožef neseta v Jeruzalem, da ga postavita pred Gospoda. Tudi sta prinesla zapovedani dar za uboge, namreč dva mlada goloba.

3. Takrat je živel v Jeruzalemu pobožen starček po imenu Simeon. Ta je željno pričakoval Zveličarja. Po nagibu svetega Duha pride v tempelj, ko sta Marija in Jožef prinesla Dete Jezusa. Simeon vzame Dete v naročje, hvali Boga in reče: Sedaj rad umrjem, ker so moje oči videle Zveličarja (luč, ki bo razsvetlila nevernike in bo v čast izraelskemu ljudstvu).

4. V Jeruzalemu je bila tud štiriinosemdesetletna vdova, Ana po imenu. Služila je Bogu z molitvijo in postom noč in dan. Tudi ona je prišla ravno tisto uro v tempelj in je častila Gospoda in o njem govorila vsem, ki so pričakovali Odrešenika).

6. Modri iz Jutrove dežele.

1. Ko je bil Jezus v Betlehemu rojen, so prišli Modri iz jutrove dežele v Je-

ruzalem. Rekli šo: »Kje je novorojeni kralj Judov? Videli smo njegovo zvezdo na Jutrovem in smo ga prišli molit.« Ko je kralj Herod to slišal, se je prestrašil in ves Jeruzalem ž njim. Sklical je vse pismarje ter jih izpraševal, kje bi bil Kristus rojen. Pismarji mu odgovorijo: »V Betlehemu na Judejskem.«

2. Tedaj je Herod poslal Modre v Betlehem in jim je rekel: »Pojdite in skrbno povprašujte po Detetu; kadar ga najdete, pridite mi povedat. Tudi jaz pojdem molit Dete.«

3. Modri se precej odpravijo proti Betlehemu. In glej, zvezda, ki so jo videli na Jutrovem, je šla pred njimi. Ko so Modri zagledali zvezdo, so se silno obveselili. Nad krajem, kjer je bilo Dete, je obstala. Šli so noter in našli Dete in Marijo, njegovo Mater. Padli so predenj in ga molili ter mu darovali zlata, kadila in mire.

4. Po noči pa je Bog zapovedal Modrim, naj se ne vračajo k Herodu. Vrnili so se po drugem potu v svojo domovino.

7. Jezus beži v Egipt.

1. Modri so odšli, Jožefu pa se po noči v spanju prikaže angelj Gospodov

in mu reče: »Vstani, vzemi Dete in njegovo Mater in beži v Egipt. Onda ostani, dokler ti ne porečem. Herod bo iskal Dete, da bi ga umoril.« Jožef kar vstane, vzame še tisto noč Dete in Mater in pobegne v Egipt.

2. Herod je nekaj časa pričakoval Modrih. Ko jih pa ni bilo, se je silno razsrdil. Zapovedal je v Betlehemu in okolici pomoriti vse fantiče, ki so bili stari dve leti ali manj. Tedaj so matere silno jokale in žalovale in se niso dale utolažiti.

3. Kmalu potem je Herod umrl. Angelj Gospodov se spet prikaže Jožefu v Egiptu in reče: »Vstani, vzemi Dete in njegovo Mater in vrni se v Izraelsko deželo.« Jožef vstane, vzame Dete in njegovo Mater in se vrne v domačo deželo. Šli so na Galilejsko in so prebivali v Nazaretu.

8. Dvanajstletni Jezus v templju.

1. Marija in Jožef sta hodila vsako leto o veliki noči v Jeruzalem. Ko je bil Jezus dvanajst let star, je šel tudi ž njima. Ko so prazniki minuli, sta se vrnila Jožef in Marija, Jezus pa je ostal

v Jeruzalemu. Njegovi stariši tega niso vedeli; mislili so, da je pri tovarišiji. Šli so dan hoda in so ga zvečer iskali med sorodniki in znanci, pa ga niso našli. Tedaj se vrnejo v Jeruzalem in ga skrbno iščejo.

2. Tretji dan ga najdejo v templju. Sedel je med učeni, jih poslušal in popraševal. Vsi, ki so ga slišali, so se čudili njegovemu umu in njegovim odgovorom. Njegova mati mu reče: »Sin, zakaj si nama to storil? Glej, tvoj oče in jaz stva te z žalostjo iskala!« Jezus prijazno odgovori: »Zakaj sta me iskala? Ali nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?«

3. Potem se je Jezus vrnil s svojimi stariši v Nazaret in jim je bil pokoren. Rastel je na modrosti in starosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh. Ostal je v Nazaretu do svojega tridesetega leta; zato se imenuje Jezus Nazareški.

9. Janez Krstnik.

1. V judejskih hribih sta živela Caharija in njegova žena Elizabeta (Marijina teta). Oba sta bila pravična pred Bogom in sta živela brez madeža po

božjih zapovedih. Bila sta se že postarala. Bog jima dá sina. Zelo sta se ga razveselila in po božjem povelju sta mu dala ime Janez.

2. Mali Janez je rasel in močan postajal v duhu. Še prav majhen je šel v puščavo (blizo očetovega doma). Predno je pa Jezus začel učiti, je prišel Janez v okolico ob Jordanu. Živel je silno ostro. Imel je spokorno obleko iz kame-line dlake in usnjat pas okoli ledja. Njegova hrana so bile kobilice in divji med.

3. Oznanoval je pokoro, krščeval one, kateri so spoznali svoje grehe in se pokorili. Klical je: »Delajte pokoro, kraljestvo božje se je približalo.«

4. Od vseh stranij so prihajali ljudje k Janezu, da bi jih učil in krstil. Mnogo jih je že mislilo, da bi Janez utegnil biti obljubljeni Odrešenik. Janez pa je rekel: »Jaz nisem Kristus; ali za menoj pride on, ki je močnejši od mene. Jaz nisem vreden odvezovati jermenov njegovih čevljev. Jaz vas krščujem z vodo v znamenje pokore, on bo krščeval s svetim Duhom.«

10. Janez krsti Jezusa.

1. Nekega dné pride tudi Jezus iz Nazareta k Jordanu, da bi se dal Janezu krstiti, Janez se je branil in rekel: »Meni treba, da bi me ti krstil, pa ti prideš k meni?« — Jezus mu odgovori: »Pusti za zdaj, to je volja Božja.« In tedaj je Janez krstil Jezusa.

2. Ko je bil Jezus krščen, stopil je brž iz vode. In glej, nebesa so se odprla in sv. Duh pride v podobi goloba in se ustavi nad Jezusom. Z nebes pa se zasliši glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam dopadenje.«

11. Jezus se posti; hudobni duh ga skuša.

1. Ko je bil Jezus krščen, je po nagibu sv. Duha od Jordana prišel v puščavo. Ondi se je postil štirideset dnij in štirideset nočij, in je bil lačen.

2. Sedaj pristopi skušnjavec in reče: »Ako si Sin božji, reci, naj bodo ti kameni kruh.« Jezus pa mu odgovori: »Pisano je: Človek ne živi le od kruha, marveč od vsake besede, ki pride iz ust Božjih.«

3. Potem vzame satan Jezusa s seboj v sveto mesto, postavi ga na vrh templja in reče: »Ako si Sin božji, skoči doli; zakaj pisano je: Svojim angeljem je zapovedal zavoljo tebe, da te bodo nosili na rokah, da se tvoja noga ne spotakne ob kamen.« Jezus mu odgovori: »Pisano je tudi: Ne skušaj Gospoda, svojega Boga.«

4. Sedaj pa vzame satan Jezusa s saboj na silno visoko goro, mu pokaže vsa kraljestva sveta in njih veličastvo, ter mu reče: »Vse to ti dam, ako pred me padeš in me moliš.« Tedaj mu Jezus reče: »Poberi se, satan, zakaj pisano je: Gospoda, svojega Boga moli, in njemu samemu služi!«

5. Hudobni duh ga takoj zapusti, in glej, angelji z nebes pristopijo k Jezusu in mu strežejo.

12. Jezus uči svoje učence moliti.

1. Nekega dné, ko je Jezus molil, je pristopil jeden njegovih učencev in mu rekel: »Gospod, uči nas moliti!« Tedaj jim Jezus reče: »Kadar molite, recite tako: ,Oče naš, kateri si v nebesih, posvečeno bodi tvoje ime; pridi

k nam tvoje kraljestvo; zgôdi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in nas ne vpelji v skušnjavo, temveč reši nas hudega. Amen'.

2. Jezus še pristavi: »Prosrite in se vam bo dalo, iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo. Zakaj slehrni, kateri prosi, prejme; kdor išče, najde, in kdor trka, se mu odpre!»

13. Jezus dá zapoved ljubezni.

Ko je Jezus v templju učil, ga vpraša neki farizej: »Gospod, katera je največja zapoved v postavi?« Jezus odgovori: »Ljubi Gospoda svojega Boga iz vsega svojega srca, iz vse svoje duše, iz vse svoje misli in iz vse svoje moči. To je največja in prva zapoved. Druga pa je tej jednaka: Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe.«

14. Jezus govori o poslednji sodbi.

1. Jezus je svojim učencem o poslednji sodbi napovedal to-le: »Sin člo-

vekov bo prišel v svojem veličastvu, in vsi angelji z njim. Vsedel se bode na sedež svojega veličastva. Zbrali se bodo pred njim vsi narodi sveta, in jih bo ločil, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na svojo levico.

2. Takrat nebeški Kralj poreče tistim, kateri bodo na njegovi desnici: »Pridite, blagodarjeni mojega Očeta, in posedite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta.« — — Onim pa, kateri bodo na njegovi levici, poreče kralj: »Poberite se izpred mene, vi zavrženi (prekleti), v večni ogenj, kateri je pripravljen hudobnemu duhu in njegovim angeljem.« In ti pojdejo v večno trpljenje, pravični pa v večno veselje.

15. Jezus blagoslavlja otroke.

1. Nekega dné so pobožne matere svoje otroke privedle k Jezusu, da bi roke na nje pokladal in molil nad njimi.

2. Ker je bil pa Jezus že utrujen, učenci niso hoteli otrok k njemu pustiti in so jih odganjali. Tedaj je Jezus učencem rekel: »Pustite otročiče k meni priti in nikar jim ne branite, zakaj takih

je nebeško kraljestvo.« In Jezus je poklical otroke, jih objemal, roke pokladal nanje in jih blagoslavljal.

16. Usmiljeni Samarijan.

1. Neki človek je šel od Jeruzalema v Jeriho. Gredé pride med razbojnike. Ti ga slečejo, z ranami obdajo in pusté na pol mrtvega. Primeri se pa, da je neki duhoven šel po tistem potu, in ga je videl in šel mimo. Potem pride levit. Tudi on ga vidi in gre mimo. Neki popoten Samarijan pa pride do njega in, ko ga ugleda, se mu v srce smili. Pristopi toraj k njemu, vlije v rane olja in vina in mu jih obveže; potem ga vzdigne, posadi na svoje živinče ter pelje v gostilnico in ga oskrbljuje. Drugi dan, ko je imel dalje iti, vzame dva denarja, ju dá gostilniku in reče: »Skrbi zanj in kolikor več potrosiš, ti bom nazaj gredé povrnil.«

2. »Kateri teh«, Jezus sklene, »se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je bil zašel med razbojnike?« Učenik odgovori: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« Nato mu reče Jezus: »Pojdi in stôri tudi ti tako!«

17. Zgubljeni sin.

1. Neki človek je imel dva sina. Mlajši reče: »Oče, daj mi del blaga, kateri mene zadene.« Oče jima razdeli premoženje. Malo dnij potlej mlajši sin vse pobere in gre v daljno deželo. Tam pa je z razuzdanim življenjem zapravil vse svoje premoženje. Ko je pa vse zapravil, vstane huda lakota v tisti deželi. Tudi on je začel trpeti pomanjkanje. Tedaj je šel in se je pridružil nekemu mestjanu tiste dežele in ta ga pošlje na svojo pristavo svinje past. In tu je želel svoj trebuh napolniti z luščinami, katere so jedle svinje, pa nihče mu jih ni dal.

2. Tedaj je šel sam v se in je rekel: »Koliko najemnikov v hiši mojega očeta ima obilo kruha, jaz pa tukaj od lakote ginem! Vzdignil se bom ter pojdem k svojemu očetu in mu porečem: »Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe; več nisem vreden imenovati se tvoj sin, stôri me kakor katerega svojih najemnikov!« In vstal je in šel k svojemu očetu.

3. Ko je bil pa še daleč, zagleda ga njegov oče in milo se mu stori, teče

mu naproti, oklene se ga okoli vratu in ga poljubuje. Sin pa reče: »Oče, grešil sem zoper nebo in zoper tebe; več nisem vreden imenovati se tvoj sin.« Ali oče mu ne pusti dalje govoriti in reče svojim hlapcem: »Hitro prinesite najboljše oblačilo in oblecite ga, dajte mu prstan na roko in čevlje na noge, pripeljite pitano tele in zakolite ga, hočemo jesti in se gostiti; zakaj ta moj sin je bil mrtev, in je spet oživel; zgubljen je bil, in je najden.« In začeli so se gostiti.

18. Bogatin in ubogi Lazar.

1. Bil je bogat mož. Oblačil se je v škrlat in tančico in se vsak dan imenitno gostil. Bil je pa tudi ubožec, po imenu Lazar. Ta je ležal pred bogatinovimi vrati in je bil poln ran. Želel se je nasititi z drobtinami, ki so padale z bogatinove mize, pa nihče mu jih ni dal. Le psi so hodili lizat njegove rane.

2. Prigodilo se je pa, da je umrl ubožec in angelji so ga nesli v naročje Abrahamovo. Pa tudi bogatin je umrl in je bil v pekel pokopan. V trpljenju je povzdignil bogatin oči in od daleč

videl Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. Tedaj je vpil: »Oče Abraham, usmili se me! Pošlji Lazarja, naj pomoči konec svojega prsta v vodo in ohladi moj jezik; zakaj grozovito trpim v tem plameni.« Abraham mu odgovori: »Pomisli, moj sin, da si ti prejel dobro v svojem življenju, Lazar pa hudo; sedaj se ta veseli, ti pa trpiš. Vrh tega je med nami in vami velik prepad, da nihče ne more od tod k vam iti, ne od vas sem priti.«

19. Jezusov prvi čudež v Kani Galilejski.

1. V Kani, mestecu na Galilejskem, je bila ženitnina; in Mati Jezusova je bila tam. Tudi Jezus in njegovi učenci so bili povabljeni. Zmanjkalo jim je pa vina, in Marija reče Jezusu: »Vina nimajo«. Jezus ji odgovori: »Moja ura še ni prišla«. Tedaj reče Marija služabnikom: »Karkoli vam poreče Jezus, to storite.«

2. Stalo je pa v hiši šest kamenitih vrčev za vodo. Vsak je držal dve do tri mere. Jezus reče služabnikom: »Napolnite te vrče z vodo.« In napolnili so

jih do vrha. Nato reče Jezus služabnikom: »Zajmite sedaj in nesite starašinu!« In storili so tako. Starašina pokusi. Pa ni bila več voda, marveč jako dobro vino. (Jezus je bil vodo spremenil v vino.)

3. Starašina pa ni vedel, odkod bi bilo to vino. Pokliče tedaj ženina in mu reče: »Vsakdo dá najprej dobro vino in nazadnje slabše; ti pa si dobro vino prihranil do sedaj.«

Ta začetek čudežev je Jezus storil v Kani na Galilejskem. S tem je razodel svoje veličanstvo in njegovi učenci so verovali vanj.

20. Jezus utolaži vihar na morju.

1. Neki večer se je Jezus hotel prepeljati čez galilejsko morje. Stopil je v čolnič in njegovi učenci za njim. Tudi drugi ljudje so se peljali v svojih čolnih. Jezus pa se vleže in zaspi. (Zakaj ves dan je učil in je bil truden. — Od kraja je bilo vse mirno.) Kar vstane velik vihar na morju, tako da valovi pokrivajo čolnič. Jezus pa le spi. Učenci pristopijo k njemu, ga zbudijo in pravijo: »Gospod, reši nas, poginjamo.«

2. Jezus (se zbudi in) pravi učencem: »Zakaj ste tako boječi, vi maloverni?«

(saj sem jaz pri vas!) Sedaj Jezus vstane, zapove vetru in morju in nastala je velika tihota. (Veter je nehal pihati in morje je bilo mirno.) Ljudje pa (ki so se tudi tam peljali) so se čudili in rekli: »Kdo je ta, da so mu pokorni vetrovi in morje?«

21. Jezus nasiti 5000 mož.

1. Jezus je šel z apostoli v samotni kraj. Veliko ljudij je prišlo za njim. Jezus se jih usmili, jih uči in ozdravlja njihove bolnike.

2. Zvečer pa mu rečejo apostoli: »Razpusti ljudstvo, da gre v bližnje trge in vasi ter si kupi živeža.« Jezus jih vpraša: »Koliko kruhov imate?« Andrej odgovori: »Mladenič je tukaj, ki ima pet ječmenovih kruhov in dve ribi. Ali kaj je to za toliko ljudij!« Jezus reče: »Prenesite kruhe in ribi meni in recite ljudem, naj sedejo po travi.«

3. Ljudje so sedli. Bilo jih je okoli 5000 mož brez žen in brez otrok. Sedaj Jezus vzame pet kruhov in dve ribi, pogleda v nebo, jih blagoslovi, razlomi in dá učencem, naj jih razdelé ljudstvu. In vsi so jedli in se nasitili. Potem reče Jezus učencem: »Poberite ostale kosce,

da konca ne vzamejo.« Učenci jih poberó in bilo jih je 12 polnih košev.

4. Ko so ljudje videli ta čudež, so se začudili in rekli: »Resnično, ta je prerok, ki ima na svet priti.«

22. Jezus ozdravi slepca v Jeruzalemu.

1. V Jeruzalemu je bil ubog človek, ki je bil od rojstva slep. Jezus je pljunil na tla in naredil blato. S tem blatom pomaže slepcu oči in mu reče: »Pojdi, umij se (v kopeli Siloe)!« Slepec je šel, se umil in, ko se je vrnil, je videl.

2. Ko pride nazaj, so ljudje vpraševali: »Ali ni ta tisti, ki je poprej tu vbogajme prosil?« Nekateri so trdili, da je isti, drugi pa so rekli: »Ne, marveč le podoben mu je.« Sam pa je rekel: »Jaz sem.« Ko so ga pa vprašali, kako je ozdravel, jim odgovori: »Jezus je blato naredil, pomazal mi oči in rekel: ‚Pojdi (h kopeli Siloe) in umij se‘. In sem šel in se umil in vidim.« Moral se je pa tudi pri sodnji zagovarjati.

3. Pozneje ga Jezus vidi in mu reče: »Veruješ v Sina božjega?« On odgovori: »Gospod, kdo je, da verujem vanj?« Jezus mu reče: »Videl si ga, in kateri s taboj

govori, on je.« Sedaj reče: »Gospod! verujem.« Pade na kolena in ga moli.

23. Jezus ozdravi mrtvoudnega človeka.

1. Jezus je učil v neki hiši v Kafarnavmu. Prišlo ga je poslušat toliko ljudij, da še zunaj pred vratmi niso imeli prostora. Kar štirje možje prinesó na postelji moža, ki je bil mrtvouden. Zavoljo množice pa ne morejo priti do Jezusa. Zato gredó na (plošnato) streho (odmaknejo jo nekoliko) in ga spustijo s posteljo vred v sredo pred Jezusa.

2. Ko Jezus vidi njihovo vero, reče mrtvoudnemu: »Zaupaj, sin, tvoji grehi so ti odpuščeni!« (Nekateri izmej farizejev pa so mislili v svojih srcih: »Ta preklinja; kdo more grehe odpuščati, kakor sam Bog?« Jezus je pa videl njih misli in rekel: »Zakaj mislite hudo v svojih srcih? Kaj je lažje reči: odpuščeni so ti tvoji grehi, ali reči: Vstani in hodi?«) — Potem reče bolniku: »Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi na svoj dom!« Mrtvoudni takoj vstane, vzame posteljo in gre domov in časti Boga. Vse pa groza obide; Boga časté in rekó: »Kaj tacega še nismo nikoli videli!«

24. Gobova bolezen.

K Jezusu je prišel gobov človek. Poklekne predenj in ga prosi: »Gospod, ako hočeš, me moreš očistiti.« Jezus stegne svojo roko, se ga dotakne in pravi: »Hočem, bodi čist!« In ko je to izrekel, so mu precej gobe prešle in je bil očiščen. Ob drugi priliki je pa Jezus hkrati ozdravil deset gobovcev.

25. Jezus oživi Jáirovo hčer.

1. Pri Jezusu je bila velika množica ljudij. Kar pride imeniten gospod (predstojnik shodnice), po imenu Jair, ki je imel dvanajstletno hčerko — za smrt bolno. Jezusu pade k nogam in milo prosi: »Gospod, moja hči umira; pridi in položi roko nanjo, da ozdravi in živi!« Jezus vstane in gre ž njim. Spremljajo ga njegovi učenci in velika množica.

2. Med potjo ga zadržava neka žena, ki je bila že dvanajst let hudo bolna; vse premoženje je bila že izdala zdravnikom, a nobeden je ni mogel ozdraviti. (Le do Jezusa je imela zaupanje.) Mislila si je: »Če se le njegove obleke dotaknem, pa bom zdrava!« Dotakne se roba

Jezusove obleke, in takoj je zdrava! Jezus ji ljubeznivo reče: »Hči, tvoja vera ti je pomagala. Pojdi v miru.«

3. Oj, kako je šla ozdravljena žena vesela domov! Oče Jáir pa je v mučnih skrbeh, da bi mu med tem ne umrla ljuba hčerka. In res: Nekdo Jajrovih pride in mu reče: »Tvoja hči je umrla, ne nadleguj več Učenika!« Jezus reče očetu: »Ne boj se, le veruj, in bo živela.« Ko Jezus pride v hišo, najde veliko ljudij, ki so žalovali z jokom in žalostno godbo; reče jim: »Kaj delate hrup in jokate? Deklica ni mrtva, ampak le spi!« Jezus veli vsem ljudem, naj gredó iz hiše; le očeta in mater in tri učence vzame s seboj in gre v hram, kjer je ležala mrtva deklica. Jezus jo prime za roko in reče: »Deklica, vstani!« In njen duh se je povrnil in je precej vstala. In je ukazal, naj ji dajo jesti. Njeni stariši so se zavzeli. In kako je še le deklica morala biti vesela!

26. Jezus oživi mladeniča v Najmu.

1. Nekoč je šel Jezus v mesto, Najm po imenu. Ž njim so šli njegovi učenci in veliko ljudij. Ko se je približal mestnim vratom, glej, mrliča nesó. Bil je

jedini sin matere, katera je bila vdova. Veliko ljudij iz mesta je šlo ž njo.

2. Ko je Gospod zagledal mater, se mu je v srce usmilila, in ji je rekel: »Ne jokaj!« Potem pristopi in se dotakne nosil (pár); nosilci pa obstojé. In Jezus reče: »Mladenič, rečem ti, vstani!« In mrlič vstane in začne govoriti. In Jezus ga dá materi.

3. Zdaj pa je strah obšel vse, kateri so bili zraven. Hvalili so Boga in govorili: »Velik prerok je vstal med nami in Bog je obiskal svoje ljudstvo.«

27. Jezus obudi Lazarja.

1. Blizu Jeruzalema je bila vas Betanija. Tam je živel Lazar, pa njegovi sestri Marija in Marta. Ko je Jezus učil v drugem kraju, daleč proč, Lazar hudo zboli. Sestri pošljeta k Jezusu in mu sporočita: »Gospod glej, ta, ki ga ljubiš, je bolan.« Jezus pa ostane še dva dni tam.

2. Ko pride Jezus, je bil Lazar že štiri dni v grobu. Marta mu hiti naproti in reče: »O Gospod, ko bi bil ti tukaj, moj brat bi ne bil umrl.« — Jezus

ji reče: »Tvoj brat bo vstal.« Marta mu odgovori: »Vem, da bo vstal ob vstajenju na sodnji dan. Jezus pa ji reče, da ga more oživiti, zakaj v njegovi moči je vstajenje in življenje.

3. Potem gre Marta klicat svojo sestro in ji reče: »Učenik je tukaj in te kliče.« Marija hitro vstane in gre k Jezusu; pade mu k nogam in reče: »Gospod, ko bi bil ti tukaj, moj brat bi ne bil umrl.« Marija je jokala in tudi ljudje, ki so bili prišli ž njo, so se jokali. Tudi Jezusu se užali in reče: »Kam ste ga položili?« Odgovoré mu: »Gospod, pridi in poglej!« In Jezus se je razjokal. Tedaj so judje rekli: »Glejte, kako ga je rad imel!«

4. Grob je bil v skalo vsekan in s kamenom zakrit. Ko pride Jezus pred grob, reče: »Odvalite kamen!« Marta pa mu reče: »Gospod, že smrdi; zakaj že štiri dni leži.« Tedaj odvalé kamen; Jezus pa k nebu povzdigne oči in moli. Potem glasno zakliče: »Lazar, pridi ven!« In umrli je takoj prišel iz groba. Bil je pa še povezan na rokah in nogah; torej jim reče Jezus: »Razvežite ga, da bo mogel iti.«

28. Jezus slovesno jaha v Jeruzalem.

1. Ko je bil Jezus oživil Lazarja, so se njegovi sovražniki posvetovali in sklenili umoriti ga. Kmalu potem se je napotil zadnjikrat o veliki noči v Jeruzalem. Apostolom je napovedal, da bo v Jeruzalemu v smrt obsojen, zaničevan, zapljuvan, bičan in križan; pa da ne bo ostal v grobu, marveč tretji dan vstal od mrtvih.

2. Blizu Jeruzalema na Oljski gori je bila vasica Betfage. Tu pošlje Jezus dva učenca in jima reče: »Pojdita v vas, našla bota oslico privezano in pri nji žrebe, na katerem še ni nikdo jahal; odvežita in pripeljita ju sem. In če vama kdo kaj poreče, recita, da ju Gospod potrebuje in brž vama ju bo izpustil.« Učenca sta šla in sta našla vse tako, kakor jima je bil povedal Jezus. Jezus je jahal proti Jeruzalemu. Veliko ljudij ga je spremljalo, mnogo jih je prišlo naproti iz Jeruzalema. Nekateri so razgrinjali svoja oblačila po potu, nekateri pa so veje sekali z drevja in stlali na pot. Množice so klicale: »Hozana sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Go-

spodovem! Jezus pa se je ozrl na Jeruzalemsko mesto in se zjokal nad njim.

3. Ko je prišel Jezus v Jeruzalem, so mu od vseh stranij privedli bolnikov in vse je ozdravil. Od veselja so začeli vnovič otroci vpiti: »Hozana sinu Davidovemu«. Njegovi sovražniki pa so bili nevoljni zato. Jezus jim pravi: »Ali niste nikoli brali: Iz ust otrok in dojenčev si si hvalo pripravil?«

29. Zadnja večerja.

1. Veliki četrtek so pristopili učenci k Jezusu in so ga vprašali: »Kje hočeš, da ti pripravimo velikonočno jagnje?« Jezus reče Petru in Janezu: »Pojdita v mesto, in srečal vaju bo človek, kateri ponese vrč vode; pojdita za njim v hišo, v katero pojde. In pokazal vama bo veliko obednico; tamkaj pripravita.« — Zvečer je prišel Jezus z dvanajstetimi ter sedel za mizo in rekel: »Srčno sem želel z vami jesti to velikonočno jagnje, predno trpim.«

2. Po večerji Jezus vstane, sleče zgornje oblačilo, vzame prt in se opaše, vlije vode v posodo in umiva noge apostolom. Ko jim je noge umil, vzame

svoja oblačila, sede zopet za mizo in reče: »Ako sem jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi noge umivati drug drugemu. Zakaj dal sem vam zgled, da tudi vi delate tako, kakor sem vam jaz storil.«

3. Jezus je vzel kruh v svoje svete in častitljive roke, je povzdignil svoje oči proti nebesom, k Bogu, svojemu vsemogočnemu Očetu, zahvalil, posvetil kruh, ga razlomil in dal svojim učencem, rekoč: »Vzemite in jejte; to je moje telo, ki bo za vas darovano.« Ravno tako je vzel tudi kelih z vinom, zahvalil, ga posvetil in dal svojim učencem, rekoč: »Vzemite in pijte vsi iz njega; to je moja kri, kri nove zaveze, katera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. To storite v moj spomin.«

4. Judežu Iškarijotu je Jezus napovedal, da ga bo izdal njegovim sovražnikom. Ta nesrečni apostol se je bil namreč dogovoril ž njimi za 30 srebrnikov, da jim ga bo izdal.

5. Ko je Judež odšel k sovražnikom, se je Jezus še ljubeznivo poslovil pri

apostolih. Tudi jim je napovedal, da ga bodo še vsi zapustili tisti večer. Peter pa reče: »Gospod, ko bi te tudi vsi zapustili, jaz ne. S teboj sem pripravljen iti v ječo in smrt.« Jezus pa mu odgovori: »Resnično, resnično ti povem, da nocoj, predno bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.«

30. Jezus krvavi pot potí na Oljski gori.

1. Po zadnji večerji je šel Jezus z apostoli čez potok Cedron na Oljsko goro. Ondi je bil vrt, ki se mu je reklo Getzemani. Jezus reče apostolom: »Sédite tukaj, jaz pa grem tje in molim.« Le Petra, Jakoba in Janeza vzame s saboj na vrt.

2. Sedaj je začel Jezus žalosten prihajati in se tresti. Svojim trem apostolom reče: »Moja duša je žalostna do smrti, ostanite tukaj in bedite in molite z menoj.« Nato gre Jezus za lučaj dalje od njih, pade na svoj obraz in moli: »Moj Oče, ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene; vendar ne, kakor jaz hočem, ampak kakor ti hočeš.«

Tako je Jezus molil trikrat. Tedaj ga obidejo smrtne težave in njegov pot je bil kakor krvave kaplje, ki so padale na tla. On pa še dalje in prisrčnejše moli. Tedaj se mu prikaže angelj z nebes in ga potrди.

4. Nato se je Jezus vrnil od molitve k svojim učencem. Oni pa so spali od žalosti. Reče jim: »Vstanite, pojdimo! Glejte, ta, ki me bo izdal, je blizo.«

31. Jezusa vjamejo.

1. Ko je še Jezus govoril, pride Judež in ž njim mnogo vojakov in hlapcev. Imeli so svetilnice, plamenice (bakle), meče in kole. Judež jim je bil poprej dal znamenje, rekoč: »Katerega bom poljubil, tisti je, njega primite.« Ko je tedaj ugledal Jezusa, stopi k njemu in reče: »Pozdravljen bodi, učenik!« In ga poljubi. Jezus mu odgovori: »Priatelj, čemu si prišel? Ali s poljubom izdajaš Sina človekovega?«

Nato stopi Jezus pred druhal in jo vpraša: »Koga iščete?« Odgovoré mu: »Jezusa Nazareškega.« Jezus jim reče: »Jaz sem.« Tedaj vsi odstopijo in na

tla popadajo. Ko so vstali, jih Jezus zopet vpraša: »Koga iščete?« Odgovoré mu: »Jezusa Nazareškega.« Jezus odgovori: »Povedal sem vam, da sem jaz; ako tedaj mene iščete, pustite le-te!«

3. Tedaj potegne Peter meč in odseka Malhu, hlapcu velikega duhovna, desno uho. Jezus pa reče Petru: »Vtakni meč v nožnico! Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta in bi mi poslal več kot dvanajst legijonov angeljev?« In Jezus se dotakne Malhovega ušesa in mu ga zaceli.

4. Potem so Jezusa prijeli in zvezali. Učenci so ga zapustili in zbežali. Le Peter in Janez sta šla od daleč za njim.

32. Jezusa obsodijo v smrt.

1. Z Oljske gore so Jezusa peljali k Anu in Kajfu. Ana ga je vprašal za njegov nauk in njegove učence. Jezus mu je odgovoril: »Jaz sem očitno govoril in učil; vprašaj tiste, kateri so me slišali.« Zato ga hlapec s pestjo udari za uho, rekoč: »Ali tako odgovarjaš velikemu duhovnu?« Jezus mu odgovori: »Ako sem govoril krivico, spričaj; ako sem pa prav govoril, kaj me biješ?«

2. Od Ana peljejo Jezusa zvezanega h Kajfu, pri katerem so bili že zbrani pismarji in starašini ljudstva. Najeli so krive priče, pa niso mogli ničesar najti, da bi Jezusa obsodili k smrti. Tedaj vstane veliki duhoven in reče Jezusu: »Rotim te pri živem Bogu, da nam povéš, ali si ti Kristus, Sin božji?« Jezus odgovori: »Jaz sem!« Tedaj veliki duhoven raztrga svoje oblačilo in reče: »Boga je preklinjal. Čemu nam je treba prič?« In vsi zavpijejo: »Smrti je vreden!«

3. Čez noč so vojaki in sodni hlapci Jezusu prizadejali toliko hudega, kar so mogli. Nekateri so mu v obraz pljuvali, nekateri so mu oči zakrivali in ga s pestmi bili v obraz in za uho ter ga vpraševali: »Prerokuj nam, Kristus, kdo te je udaril?« In še več hudega so počenjali ž njim.

33. Peter zataji Jezusa. Judež obupa.

1. Na dvorišču velikega duhovna so bili vojščaki in hlapci zakurili in so se greli okrog ognja, ker je bila mrzla noč. Peter je sédel k njim, da bi videl, kako se bo steklo z Jezusom. Tedaj pride vratarica in reče Petru: »Tudi ti

si bil z Jezusom, Nazarenčanom.« Peter se je ustrašil in je pred vsemi tajil: »Jaz ne, saj ga še ne poznam.« In petelin prvič zapoje. Kmalu potem hlapec na Petra kazaje reče: »Tudi ta je jeden izmej učencev.« Peter je spet tajil in prisegal, rekoč: »Jaz ne poznam tega človeka.« — Čez nekoliko časa pridejo drugi in pravijo; »Resnično, tudi ti si jeden izmej tistih; Galilejec si; tvoj jezik te razodeva.« Peter pa se je začel spet rotiti in prisegati: »Ne poznam tega človeka.« In pri tej priči petelin v drugič zapoje. — Gospod pa se je ozrl in je pogledal Petra. Ta pogled Petra presune in spomni se Gospodovega prerokovanja: »Še to noč, predno bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil.« Ves skesan je šel Peter z dvorišča in se je bitko jokal.

2. Ko je Judež slišal, da je Jezus obsojen v smrt, mu je bilo žal, da je bil izdal Gospoda. Trideset srebrnikov prinese velikim duhovnom nazaj in jim reče: »Grešil sem, ko sem izdal nedolžno kri!« Veliki duhovni pa mu rekó: »Kaj to nam mar? Ti glej!« In Judež je vrgel denar v tempelj, je šel in se z vrvjo obesil.

34. Jezus je bičan, s trnjem kronan in v smrt obsojen.

1. V tistem času je bil Poncij Pilat deželni poglavar v Judeji. K temu so zjutraj zgodaj pripeljali Jezusa, da bi ga dal umoriti. Ali Pilat je spoznal, da so višji duhovni le iz nevoščljivosti izdali Jezusa. Skušal ga je toraj izpustiti.

a) Bila je navada, da je poglavar o veliki noči ljudstvu izpustil jednega hudodelnika, za katerega so prosili. Takrat je bil v ječi velik hudodelnik, Baraba po imenu. Pilat vpraša zbrano ljudstvo: »Katerega hočete, da vam izpustim? Barabo ali Jezusa?« Ali zapeljana druhal zavpije: »Proč s tem, izpusti nam Baraba!«

b) Pilat reče: »Kaj naj tedaj storim z Jezusom?« In vsi zavpijejo: »Križaj ga, križaj ga!« Pilat pa jim odgovori: »Kaj pa je hudega storil? Jaz ne najdem nobene krivice nad njim. Dal ga bom bičati in potem ga bom izpustil.« Nato ukaže Jezusa odpeljati in bičati.

c) Ko je bil Jezus bičan, so ga vojaki slekli in mu v zasmeh ogrnili škr-

latni plašč; spletli so mu tudi trnjevo krono in mu jo pritisnili na glavo, v desnico so mu dali trst; potem so pred njim poklekali in ga zasramovali rekoč: »Pozdravljen bodi, kralj judovski!« Drugi so vanj pljuvali, s pestmi ga za uho bili, trst mu iz roke jemali in ga tolkli po glavi. — Takega ukaže Pilat Jezusa postaviti pred ljudstvo in reče: »Ecce homo! — Glejte človek!« Ali veliki duhovni in druhal so kričali: »Križaj ga, križaj ga!«

2. Pilat jim reče: »Ali vašega kralja bom križal?« Odgovoré mu: »Mi nimamo nobenega kralja, le cesarja Ako tega izpustiš, nisi cesarjev prijatelj!«

Nato vzame Pilat vode, umije si roke vpričo ljudstva in reče: »Jaz sem nedolžen nad krvjo tega Pravičnega; vi glejte!« Vse ljudstvo je odgovorilo: »Njegova kri naj pride nad nas in naše otroke.« In Pilat jim je dal Jezusa, da ga križajo.

35. Jezus nese težki križ in je križan.

1. Tedaj so vojščaki prijeli Jezusa. Slekli so mu škrlatni plašč, oblekli ga

spet v njegovo oblačilo in mu naložili težki križ na ramo. Jezus je, s križem obložen, šel po Jeruzalemskih ulicah na morišče, ki se je imenovalo Golgata ali Kalvarija, to je: kraj mrtvaških glav. Ž njim so peljali tudi dva razbojnika, da bi ju križali. Mož, po imenu Simeon, je prišel ravno s polja in je hotel mimo iti. Vojaški hlapci ga ustavijo in primorajo, da pomaga Jezusu križ nesti. Veliko ljudij je šlo za Jezusom. Med temi so bile tudi nekatere pobožne žene, ki so Jezusa milovale in objokovale. Jezus jim reče: »Hčere jeruzalemske, nikar se ne jokajte nad menoj, marveč jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci!«

2. Okrog poldne je prišel Jezus na goro Kalvarijo. Vojaki mu ponudijo vina, z miro in žolčem zmešanega. Jezus ga je pokusil, pa ni hotel piti. Potem ga slečejo in pribijejo na križ. Ž njim so križali tudi dva razbojnika, jednega na desni, jednega na levi strani. Vojaki so vzeli Jezusovo obleko in so jo razdelili na štiri dele, za vsakega vojaka jeden del. Suknje pa, ki je bila brez šiva, niso hoteli razrezati, marveč so vadljali zanjo.

36. Jezus govori zadnje besede in umrje.

1. Veliki duhovni in drugi judje so zasramovali Jezusa in rekli: »Ako si Sin božji, stopi s križa! Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati.« Jezus pa je molil: »Oče, odpusti jim, saj ne vedó, kaj delajo!«

2. Tudi jeden izmej razbojnikov, ki sta bila ž njim križana, je preklinjal Jezusa. Rekel je: »Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama!« Drugi pa ga je svaril in rekel: »Ali se tudi ti ne bojiš Boga? Midva po pravici trpiva; ta pa ni storil nič hudega.« Nato reče Jezusu: »Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo!« In Jezus mu reče: »Resnično, ti povem, še danes boš z menoj v raj u.«

3. Poleg križa je stala mati Jezusova in učenec, katerega je Jezus ljubil. Materi je Jezus rekel: »Glej, tvoj sin!« učencu pa: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure je učenec Janez Marijo k sebi vzel in je skrbel zanjo.

4. Okoli poldne je solnce otemnelo in tema je bila do treh. Tedaj je Jezus glasno zavpil: »Moj Bog, moj Bog, za kaj si me zapustil?«

5. Čez nekoliko časa Jezus reče: »Žejen sem!« Takoj vzame vojak gobo, jo namoči v kis in ponudi Jezusu.

6. Jezus vzame nekoliko kapljic kisa na jezik in reče: »Dopolnjeno je.«

7. Potlej na glas zavpije: »Oče, v Tvoje roke izročim svojo dušo.« In ko je to izrekel, nagne svojo glavo in umrje.

In glej! zagrinjalo v templju se pretrga od vrha do tal, zemlja se trese in skale pokajo, grobi se odpirajo in veliko mrtvih se prikaže. Stotnika in vojake, ki so stražili Jezusa, prevzame groza, da spoznajo: »Resnično, ta je bil Sin božji.« — Tudi ljudstvo je na prsi trkalo in molčé šlo nazaj v Jeruzalem.

37. Jezusa položé v grob.

1. Judje so prosili Pilata, da bi se križanim kostí polomile in se sneli s križa. Tedaj pridejo vojščaki in stró kosti hudodelnikoma. Ko pa pridejo do Jezusa, vidijo, da je že mrtev in mu ne polomijo kostij. Jeden izmej vojakov pa vzame sulico in prebode Jezusovo stran; takoj priteče kri in voda.

2. Potem sta dva imenitna svetovalca, Jožef iz Arimateje in Nikodem,

Jezusovo truplo snela s križa, zavila v čisto platno in položila v nov grob, ki je bil v skalo vsekano in v kateri še nihče ni bil položen. Pred grob sta zvalila velik kamen. Drugi dan so prišli veliki duhovni, postavili stražo pred grob in zapečatili kamen.

38. Jezus vstane od mrtvih.

1. Prišla je nedelja, tretji dan po Jezusovi smrti. Zjutraj zgodaj je Jezus od mrtvih vstal in veličasten prišel iz groba. In glej, velik potres je nastal. Angelj Gospodov je prišel z nebes, kamen odvalil izpred groba in sedel nanj. Njegovo obličje se je svetilo kakor blisk in njegova obleka je bila bela kakor sneg. Stražniki so od straha trepetali in na tla popadali, kakor da bi bili mrtvi.

2. Prejšnji večer so bile pobožne žene kupile dišav, da bi mazilile Jezusovo telo. Zjutraj, ko je solnce vzhajalo, so šle k Jezusovemu grobu. Gredé so se pogovarjale: »Kdo nam bo kamen odvalil od durij groba?« Ko pa pridejo k grobu, vidijo, da je že kamen odvaljen. V grobu pa zagledajo angelja v svetlem oblačilu in ostrmé. Angelj pa jim reče: »Nikar se

ne bojte. Jezusa iščete, Nazareškega, križanega. Vstal je in ga ni tukaj. Pogledjte kraj, kamor so ga bili položili. Pojdite in povejte njegovim učencem in Petru.«

39. Jezus se prikaže apostolom in postavi zakrament sv. pokore.

1. V nedeljo zvečer so bili apostoli zbrani v neki hiši v Jeruzalemu in so vrata zaklenili, ker so se bali Judov. Kar stoji Jezus v sredi med njimi in reče: »Mir vam bodi, jaz sem, ne bojte se!« In apostoli so se razveselili, da so videli Gospoda. Zopet jim reče Jezus: »Mir vam bodi! Kakor je Oče poslal mene, pošljem tudi jaz vas.« Tedaj je dihnil vanje in jim rekel: »Prejmite svetega Duha. Katerim boste grehe odpustili, so jim odpuščeni; in katerim jih boste zadržali, so jim zadržani.«

40. Jezus gre v nebesa.

1. Jezus je po svojem vstajenju ostal še štirideset dnij na zemlji in se je večkrat prikazal apostolom. Zadnjič se jim je prikazal štirideseti dan po vstajenju v Jeruzalemu. Ukazal jim je ostati v Jeruzalemu, dokler jim ne pošlje sve-

tega Duha; potlej pa naj gredó učiti po vsi Judeji in od kraja do kraja zemlje. Reče jim: »Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji; toraj pojdite in učite vse narode in krščujte jih v imenu Očeta in Sina in svetega Duha, in učite jih izpolnjevati vse, kar sem vam zapovedal. In glejte, jaz sem z vami vse dni do konca sveta. Kdor veruje in se dá krstiti, bo zveličan; kdor pa ne veruje, bo pogubljen.«

2. Potem je šel ž njimi na Oljsko goro. Povzdignil je svoje roke ter blagoslovil apostole. In ko jih je še blagoslovljal, se je vpričo njih vzdignil in šel v nebesa. Apostoli so molili in gledali za njim, dokler ga ni svetel oblak zakril in umaknil njih očem.

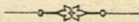
3. Ko so še apostoli gledali za njim, stala sta dva angelja v belih oblačilih pri njih in rekla: »Možje Galilejci, kaj stojite in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bode zopet prišel ravno tako, kakor ste ga videli iti v nebo.« Tedaj so se apostoli veseli vrnili v Jeruzalem.

41. Jezus pošlje sv. Duha.

1. V Jeruzalemu so šli apostoli v tisto hišo, kjer so se navadno zbirali. V molitvi so pričakovali svetega Duha, in z njimi Marija, Mati Jezusova in drugi učenci.

Deseti dan potem je bil binkoštni praznik. Nagloma nastane šum z neba, kakor piš silnega viharja, ter napolni vso hišo, kjer so bili učenci zbrani. Plameni v podobi ognjenih jezikov se prikažejo vsakemu nad glavo. In vsi so bili napolnjeni s svetim Duhom, in so začeli govoriti v mnogoterih jezikih.

2. Ko se je zaslišal šum, prihitelo je veliko ljudij. Sedaj Peter vstane in oznanja, da je Jezus, katerega so bili umorili na križu, od mrtvih vstal in sedi na desnici božji. Petrove besede so močno ganile ljudi. Veliko jih je verovalo in vpraševalo apostole: »Bratje, kaj nam je toraj storiti?« Peter jim odgovori: »Spokorite se in dajte se krstiti slehrni izmeje vas v imenu Jezusa Kristusa v odpuščanje grehov in prejeli boste dar svetega Duha.« Še tisti dan se jih je dalo krstiti do 3000 duš in bili so vsprejeti v sveto cerkev.

KAZALO.

A. Sv. zgodbe stare zaveze.

I. Stvarjenje.

Stran

1. Vstvarjenje sveta	1
2. Vstvarjenje in greh angeljev	2
3. Vstvarjenje prvega človeka in raj	3

II. Nepokorščina.

4. Greh prvih starišev	5
5. Kazen za greh.—Bog obljubi Odrešenika	6
6. Kajn in Abel	7

III. Noe.

* 7. Noe dela barko	9
* 8. Vesoljni potop	10
* 9. Noe pride iz barke in daruje	10

IV. Abraham.

*10. Bog izvoli Abrahama	11
*11. Abrahamova miroljubnost	12
*12. Abraham naj bi daroval svojega sina
Izaka	13

V. Jožef in njegovi bratje.

*13. Jožefa bratje sovražijo	14
*14. Jožefa prodajo njegovi bratje	15
*15. Jožef pride v ječo	17
*16. Jožef povikšan	17
*17. Jožef zopet vidi svoje brate v Egiptu	19
*18. Jakob gre v Egipt	20

VI. Mozes.

*19. Mozesovo rojstvo in njega rešitev	21
*20. Bog dá deset zapovedij na Sinajski gori	23

B. Sv. zgodbe nove zaveze.

I. Rojstvo in mladost Jezusa Kristusa.

1. Angelj Gabrijel naznani rojstvo Jezusovo	25
* 2. Marija obišče svojo teto Elizabeto	26
3. Rojstvo Jezusa Kristusa	27
4. Pastirji pri jaslicah	27
* 5. Jezus obrezan in v templju darovan	28
6. Modri iz jutrove dežele	29
* 7. Jezus beži v Egipt	30
8. Dvanajstletni Jezus v templju	31

II. Jezus uči.

a) Pripravljanje:

* 9. Janez Krstnik	32
10. Janez krsti Jezusa	34
*11. Jezus se posti, hudobni duh ga skuša	34

b) Najimenoitnejši nauki Jezusovi:

12. Jezus uči svoje učence moliti	35
13. Jezus dá zapoved ljubezni	36

	Stran
*14. Jezus govori o poslednji sodbi	36
15. Jezus blagoslovi otroke	37

c) Jezus uči v prilikah:

*16. O usmiljenem Samarijanu	38
*17. O zgubljenem sinu	39
*18. O bogatinu in ubogem Lazarju	40

III. Jezus dela čudeže.

a) V naravi:

19. Jezusov prvi čudež v Kani	41
20. Jezus utolaži vihar na morju	42
21. Jezus nasiti 5000 mož	43

b) Jezus ozdravlja bolnike:

22. Slepec v Jeruzalemu	44
23. Mrtvoudni v Kafarnavmu	45
24. Gobova bolezen	46

c) Jezus oživlja mrtve:

*25. Jajrova hči	46
26. Mladenič v Najmu	47
*27. Lazar	48

IV. Trpljenje in smrt Jezusa Kristusa.

a) Cvetna nedelja:

*28. Jezus slovesno jaha v Jeruzalem	50
--	----

b) Veliki četrtek:

*29. Zadnja večerja	51
30. Jezus krvavi pot potí	53
31. Jezusa vjamejo	54
32. Jezusa Judje obsodijo v smrt	55
*33. Peter zataji Jezusa; Judež obupa	56

c) Veliki petek:

34. Jezus je bičan, s trnjem kronan in v smrt obsojen 58
 35. Jezus nese težki križ in je križan 60
 *36. Jezus govori zadnje besede in umrje 61
 37. Jezusa položijo v grob 62

V. Jezus poveličan.

a) Velika nedelja:

38. Jezus vstane od mrtvih 63
 *39. Jezus se prikaže apostolom in postavi zakrament sv. pokore 64

b) Vnebohod:

40. Jezus gre v nebesa 65

c) Binkošti:

41. Jezus pošlje svetega Duha 66

